

Syvä kuin meri

Lauluja

Syvä kuin meri

Terttu Lajunen

Syvä kuin meri

© Terttu Lajunen 2012

© Ari-Pekka Rutanen, valokuvat s. 7, 32, 41, 53

© Seppo Holappa, valokuva s. 71

Kustantaja: Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-286-400-0

Sisältö

Silta s. 7 - 21

Merellä tuulee s. 22 - 31

Pilvenpeili s. 32 - 40

Vierailla rannoilla s. 41 - 58

Illaksi kotiin s. 59 - 84

Pisaroissa meren alku

Lähdevesi pyrkii virtaamaan ja etsii väyliä ulospäin. Se ei viihdy paikoillaan eikä kauan seiso liikkumatta. Kun purossa on vesimylly, rattaat ovat jatkuvassa liikkeessä. Myös suureen koskeen rakennettu mylly jauhaa koko ajan.

Ei ole aika vetäytyä kuoreen. Simpukkin tietää, että vuorovesi tulee ajallaan, ja käyttäytyy sen mukaan. Pisaroissa on merenkin alku.

Niin kuin kasvot heijastuvat vedenpintaan, niin säteilee Jumalan rakkaus jokaisesta pienestä pisarasta, joka Hänen maljastaan vuodatetaan. Kokoelman laulut tahtoisivat olla noita pisaroita.

Silta

©A.P.R.

Aikamme juoksee, kuin joki virtaa.

Ei sitä voisi pysäyttää.

Rakentaa tahdon rakkauden siltaa,

mitään ei muuta jälkeemme jää.

Kotimatkaa tehdä aloin

Säv. ja san. Terttu Lajunen

Moderato

Violin 1

Violin 2

Cello

Vln. I

Vln. II

Vc.

1. Vain kul-jen tie - - - tä pal-jain ja - loin ja tuu-len ään - - - tä kuun-te -

len. - - - Kun ko - ti - mat - - - kaa teh - dä a - loin, - - - niin e - nää kor - - -

14

I

II

Vc.

- peen ek - sy en.

2

On monta turhaa kangastusta
vain ajatusten tuottamaa
ja joskus taivas sysimusta,
en tähteäni nähdä saa.

4

Lämpöinen tuuli ilman täyttää,
kun nousee kehrä auringon,
ja taivaan tähdet tietä näyttää,
kun yö taas laskeutunut on.

1

Vain kuljen tietä paljain jaloin
ja tuulen ääntä kuuntelen.
Kun kotimatkaa tehdä aloin,
niin enää korpeen eksy en.

3

Kun määränpääni tiedän varmaan,
niin mitään tiellä pelkää en.
Jos kohtaan sadeaamun harmaan,
voin siitä kantaa kiitoksen.

5

On Luojallamme paljon työtä
kasvattaa viljaa vainion.
Vie monta päivää sekä yötä,
ennen kuin tähkä täysi on.

Su 1.4.2012 klo 7, nro 1986

Valkoinen laiva

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1 Ju-ma-lan lai - va val - mis on, pur-jeet jo nos - taa saa.

5 Valkoi-nen lin - tu tah - ra-ton pe-ri-le kul-jet - taa. Y-lit-se u - la -

10 pan vie val-koisen lai- van tie.

16

1
Jumalan laiva valmis on,
purjeet jo nostaa saa.
Valkoinen lintu tahraton
perille kuljettaa.
Ylitse ulapan vie
valkoisen laivan tie.

2
Lävitse suurten vesien
elämä johdattaa.
Aikana öisten myrskyjen
pelko ei voittaa saa.
Ylitse ulapan vie
valkoisen laivan tie.

3
Satama kaunis siellä on
takana merien.
Vaikka on siipi voimaton,
Jumalan kantaa sen.
Ylitse ulapan vie
valkoisen laivan tie.

La 18.12.1999 klo 17, nro 1018
a-sävelmä

Elämän virta

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. On ai-ka kuin vir-taa-va kos-ki, — sen pin-nal-la kuo-hu-ja on. Se
5 kii-rehti mää-rään-sä koh-ti, jää pohjal-le tun-te-ma - ton. Ei pa-do-ta vet-tän-sä
10 saa-ta, ei vir-taan-sa voi sei-sat - taa. Ei voi-si sen juok-su - a taa-ta, jos
15 kuiviin käy läh-teiden maa. Elä-män virta maan lai-tu - ril-ta tai-vas-ta koh - ti kuljet-
20 taa. Vain Luoja tie-tää, paljon-ko sie-tää ve-hee-ni vet - tä kuo-hu - vaa. —

On aika kuin virtaava koski,
sen pinnalla kuohuja on.
Se kii-rehti määräänsä kohti,
jää pohjalle tuntematon.

Ei padota vettänsä saata,
ei virtaansa voi seisattaa.
Ei voisi sen juoksua taata,
jos kuiviin käy lähteiden maa.

Elämän virta maan laiturilta
taivasta kohti kuljettaa.
Vain Luoja tietää, paljonko sietää
veneeni vettä kuohuvaa.

Ma 28.10.2003 klo 20, nro 1393

Laululintu 8

*Taivaanrannan takana
kotisatama*

ISBN 978-952-286-400-0

